

Opinnäytetyö (AMK) /
Musiikin koulutusohjelma
Musiikkipedagogian suuntautumisvaihtoehto
2012

Tuire Mellanen

ESIINTYMISEN MONET KASVOT

- laulajan ja laulopedagogin näkökulmasta

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Turun ammattikorkeakoulu
Musiikin koulutusohjelma | Musiikkipedagogi
Kevät 2012 | Sivumäärä: 22
Soili Lehtinen

Tuire Mellanen

ESIINTYMISEN MONET KASVOT

-laulajan ja laulopedagogin näkökulmasta

Opinnäytetyö koostuu taiteellisesta ja kirjallisesta osuudesta. Tämän kirjallisen työn tarkoituksena oli etsiä ja eritellä esiintymiseen tarvittavia työkaluja esiintyjille ja opettajille. Samalla haluttiin myös huomioida, kuinka monet asiat vaikuttavat itse esiintymistilanteeseen. Pelkkä tekninen taituruus ei aina riitä onnistuneeseen esityksen luomiseen, vaan siihen tarvitaan myös mm. vuorovaikutustaitoja, sanattoman- ja sanallisen viestinnän samansuuntaisuutta sekä hyvää läsnäoloa ja itsetuntoa esiintyjältä. Lisäksi tutkittiin onnistuneeseen esiintymiskokemukseen vaikuttaneita osatekijöitä kirjoittajan opinnäytetyökonserlassa "Rakkauden monet kasvot", joka järjestettiin Suomen Punaisen Ristin Auran osaston toivomuksesta 13.11.2011.

ASIASANAT:

Vuorovaikutus, tulkinta, itsetunto, sanaton viestintä, esiintyminen.

Turku University of Applied Sciences

Music | Music pedagogue

Spring 2012 | Total number of pages: 22

Soili Lehtinen

Tuire Mellanen

THE MANY FACES OF PERFORMANCE

-from the perspective of a singer and vocal pedagogue

This thesis consists of an artistic and a written part. The purpose of this written work was to identify and separate tools needed by performers and teachers. Concurrently, a focus was set on perceiving which factors contribute to a performance. Mere technical virtuosity is not always enough when build up a successful act. It is also necessary to evaluate other elements, such as interaction skills, uniformity of verbal and non-verbal communication, strong stage presence and good self-esteem. The factors contributing to a succesful performance were also studied in the writer`s thesis concert "The many faces of love" which was held by the wish of the Finnish Red Cross Aura section on November 13th 2011.

KEYWORDS:

Interaction, interpretation, self-esteem, silent communication, performance.

1	JOHDANTO	5
2	MUSIIKIN VAIKUTUS KEHOON JA MIELEEN	6
	2.1 RYTHMI	7
	2.2 MUSIIKKI JA TUNTEET	7
3	VUOROVAIKUTUS YLEISÖN JA OPPILAAN KANSSA	8
	3.1 VUOROVAIKUTUSTAITOJEN KEHITTÄMISALUEITA	9
	3.2 TUNNETILAN YMMÄRTÄMINEN	10
4	KARISMA	11
	4.1 SANATON VIESTINTÄ	11
	4.2 ITSETUNTO	13
	4.3 ROOLIT	14
	4.4 LÄSNÄOLO	15
	4.5 TULKINTA	16
5	OMA ONNISTUNUT ESIINTYMISKOKEMUKSENI	17
6	LOPUKSI	19
7	LÄHTEET	21
8	LIITTEET	23

1 JOHDANTO

Olen toiminut pop/jazz-laulunopettajana ja laulajana jo monen vuoden ajan, ja tehnyt erilaisia havaintoja niin laulamisesta kuin esiintymisestäkin. Monesti sanotaan, että laulajat ovat tunteiden tulkkeja. Joillain oppilailla se on sisäsyntyistä, kun taas toisilla tulkitseminen vaatii kovaa työtä, eikä sittenkään välttämättä onnistu.

Tämän opinnäytetyön pääpaino on taiteellisella osiolla. Pidin oman opinnäytetyökonserttini "Rakkauden monet kasvot" 13.11.2011. Siitä saamani poikkeuksellisen runsas ja äärettömän positiivinen palaute sai minut miettimään, mitkä seikat vaikuttivat siihen, että tilaisuudesta muodostui niin herkkäviritteinen ja tunnepitoinen. Samalla aloin pohtia nykyisten ja myös entisten oppilaitteni suhdetta tulkintaan ja yleensä esiintymiseen sekä sitä kaikkea, mistä tulkinta koostuu, ja mistä siinä on kysymys.

Tämän kirjallisen työn tavoitteena on eritellä ja esitellä työkaluja itselleni ja muillekin musiikin opettajille sitä varten, että he voisivat rohkaista ja auttaa oppilaitansa ottamaan tulkinnan ja lavakarisman asettamat haasteet vastaan ja voittamaan ne.

Opinnäytetyössäni avaan esiintymiseen valmistautumisen vaiheita pohtimalla musiikin vaikutusta kehoon ja mieleen. Pohdin myös sitä, miten aiemmin koetut tapahtumat vaikuttavat nykyhetkeen, ja kuinka tärkeää näiden asioiden tiedostaminen on. Vuorovaikutustilanteilta ei voi välttyä, oli sitten kysymyksessä esiintyminen, tai toisten ihmisten kohtaaminen arkielämässä. Karisma on sitä lavasäteilyä, jota jokainen haluaa nähdä hyvältä esiintyjältä. Se muodostuu useista osatekijöistä, joiden harjoittelu on mahdollista. Lopuksi käsittelen työssäni hyvin onnistunutta esiintymiskokemusta sekä sitä, mistä tekijöistä se koostuu.

2 MUSIIKIN VAIKUTUS KEHOON JA MIELEEN

Musiikkia kuunnellessamme tahdosta riippumattomat ruumiintoiminnot aktivoituvat, jolloin niiden vaikutus leviää keskushermostoon. Musiikki vaikuttaa kehoon ja psyykeen, neurologisiin ja fysiologisiin systeemeihin ja psyykkiseen rakenteeseen. Musiikki on sanattomuudessaan tehokas itseilmaisun muoto kaikille ihmisille. (Ahonen 2000, 36.) Musiikilla on sekä neurologisfysiologia että psykologisia vaikutuksia ihmiseen samanaikaisesti. Musiikki saa kehon ja mielen aktivoitumaan niin, että ne auttavat ihmistä saamaan yhteyden ja kosketuksen niihin. (Ahonen 2000, 41.) Musiikki saa meissä aikaan erilaisia tunteita. Ne voivat olla eri tilanteissa erilaisia, riippuen omasta mielentilastamme. Myös sama musiikkikappale voi aiheuttaa erilaisia tunteita ihmisissä, johtuen jokaisen omasta persoonallisuudesta ja henkilökohtaisesta kokemuspohjasta. Musiikki vaikuttaa aivojen limbiseen järjestelmään, joka sijaitsee syvällä ohimolohkossa. Limbinen järjestelmä säätelee mm. tunne-elämää. Sen tehtävänä on tarkkailla kokemuksiamme ja tallentaa niistä tärkeimmät muistiin. (www-lähde/limbinen järjestelmä.) Musiikilla on todettu olevan voimakas vaikutus mielialaan ja se voi saada kuulijansa hypnoosiin tai transsiin (www-lähde/musiikki- ja mielen ja kehon terapiaa). Musiikin kuuntelulla ja sen aktiivisella harrastamisella on myös havaittu olevan suotuisia terveydellisiä vaikutuksia elimistöön (Bojner-Horwitz & Bojner 2007, 16). Rentouttavalla musiikilla voidaan vähentää mm. stressihormonin tuotantoa ja siten parantaa vastustuskykyä (www-lähde/musiikki- ja mielen ja kehon terapiaa). Jokaisella äänellä on erilainen värähtelytaajuus. Värähtely saa aikaan äänenpaineen, jonka korvan tärykalvo ottaa vastaan. Kuuloluut (vasara, alasin ja jalustin) siirtävät ääntä eteenpäin ja lopulta värähtely tavoittaa kuulohermon, jonka välityksellä ääni siirtyy aivokeskuksiin. (Ahonen 2000, 43.) Musiikki heijastaa ja aktivoi kuuntelijassa tunnekokemuksen tai muuttaa sitä (Ahonen 2000,51). Äänen korkeudella sekä tempolla voi olla erilainen vaikutus eri päivinä. Joskus tekee mieli sulkea autosta radio, toisena hetkenä sitä kuuntelee mielellään. Myös kehomme reagoi herkästi

äänen värähtelyyn: kuurotkin voivat nauttia musiikista kehossa tuntuvana värähtelynä.

2.1 RYTMII

Saamme ensimmäiset vaikutteet musiikista jo ollessamme äidin kohdussa. Sydämen syke on ensimmäinen kosketus rytmiin. Tutkijat ovat havainneet, että jo raskauden alkuvaiheista lähtien sikiö aistii mm. ääntä, liikettä ja jopa äidin kokemia stressitekijöitä. Onkin tärkeää, että tulevat äidit kiinnittävät huomiota siihen, kuinka he voivat raskauden aikana. (Bojner-Horwitz & Bojner 2007, 74.) Musiikin rytmillä on vaikutusta kävelyrytmiin, hengitykseen ja verenkiertoon, kuten myös ryhtiin. Jos haluaa kuunnella musiikkia lenkkeillessä, saa nopeatempoinen musiikki suoritukseen lisää vauhtia.

Rytmillä on musiikissa tärkeä osa. Sillä on todettu olevan mm. rauhoittava-, rentouttava-, rohkaiseva- ja vapauttava vaikutus. Vauvat ovat rauhoittuneet nukkumaan paremmin sydämen ääntä kuunnellessaan, jos syke on noin 60 lyöntiä minuutissa. Eri kulttuureissa on käytetty rummulla soitettua rytmiä lisäämään miesten rohkeutta ja taistelutahtoa sotaan tai metsästämään lähtiessä. Myös esimerkiksi hammaslääkärin vastaanotolla voi kuunnella rentouttavaa musiikkia, joka saa meidät rentoutumaan paremmin kuin jos odottaisimme hiljaisessa huoneessa vuoroamme. Myöskin psyykkisesti sairaat ihmiset uskaltavat vapautua tanssiessaan rennon letkeitä rytmejä, kuten vaikkapa sambaa. (Ahonen 2000, 42.)

2.2 MUSIIKKI JA TUNTEET

Peilaamme usein omaa sisäistä mielentilaamme kuuntelemamme musiikin kautta. Musiikki herättää sekä tiedostettuja että tiedostamattomia tunteita. Kuuntelemme usein juuri sellaista musiikkia, johon voimme samaistua tavalla tai toisella. (www-lähde/musiikki- ja mielen ja kehon terapiaa.) Esimerkiksi murrosikäiset saattavat kuunnella hyvin aggressiivista ja uhoavaa musiikkia ja purkavat näin omaa sisäistä olotilaansa musiikin välityksellä. Joskus stressaantuneet ihmiset saattavat löytää sisäisen rauhan kuuntelemalla hyvinkin stressaavaa musiikkia (Bojner-Horwitz & Bojner 2007, 96). Tätä kutsutaan

katarssi-ilmiöksi. Siinä musiikki, tai taide yleensä, herättää ihmisessä tunteita ja auttaa sitten purkamaan niitä. (www-lähde/musiikki- ja mielen ja kehon terapiaa.) Yleisesti ottaen korkea ja nopeatempoinen musiikki koetaan iloiseksi, matala- ja hidastempoinen puolestaan surulliseksi musiikiksi (Bojner-Horwitz & Bojner 2007, 36).

3 VUOROVAIKUTUS YLEISÖN JA OPPILAAN KANSSA

Vuorovaikutus on puhumista ja kuuntelemista. Se ei ole mitenkään stabiili olotila, vaan siihen vaikuttavat mm. ihmisten ilmeet, eleet, sanavalinnat, äänenpainot, vireystila ja muut vastaavat asiat. Vuorovaikutus on viestintää. Viestintä on tiedon lähettämistä ja vastaanottamista, jossa viestintään osallistuvat jakavat ja tulkitsevat yhdessä viestien merkitystä. (www-lähde/kielijelppi.)

Olen huomannut, että vuorovaikutukseen vaikuttaa suuresti se, kuinka avoin ja rehellinen pystyy olemaan kohdatessaan joko yleisön, tai sitten oppilaan luokassa. Kaikkea ei tarvitse sanoa ääneen, asiat ovat vain läsnä erilaisina aistittavina tuntemuksina. Oppilaan ja opettajan, tai toisaalta yleisön ja esiintyjän tunnetilat eivät välttämättä ole aina ”samalla aaltopituudella”, silloin kysytään sopeutumiskykyä ja aistien herkkyyttä. Opetustilanteessa molempien osapuolten tulisi olla avoimia, jotta vuorovaikutus opettajan ja oppijan kesken olisi hedelmällistä. Yleisön edessä puolestaan pitäisi päästä ”hengittämään samaa ilmaa” yleisön kanssa, samaan tahtiin, pystyäkseen aistimaan yleisön energiatason. Siksi olisikin tärkeää mennä esiintymispaikalle jo hyvissä ajoin ja ”maadoittaa” itsensä samaan olotilaan yleisön kanssa. Sen jälkeen esiintyjän on helpompi ohjailta vuorovaikutusta hienovaraisesti haluamaansa suuntaan.

Kuten Reijo A. Kauppila kirjoittaa osuvasti: ”Hyvään vuorovaikutukseen kuuluu positiivinen sosiaalinen kontakti, jonka syntymisen edellytyksenä on, että toinen henkilö tulkitsee toisen kontaktipyrkimyksen tai viestin myönteiseksi.” Siihen kuuluu myös keskinäistä luottamusta. Aina luottamuksen syntyminen ei ole helppoa, mutta toisinaan se voi syntyä helposti ja nopeasti. (Kauppila 2005, 70.) Usein tuo mainittu positiivinen kontaktipyrkimys täyttyy, kun ihmiset tulevat vapaaehtoisesti kuuntelemaan haluamaansa esiintyjää. Ainakin alustavasti

tapahtuma on tällöin positiivinen. Lopun määrittää se, kuinka artisti suoriutuu esityksen aikana tehtävästään. Vasta silloin punnitaan toteutuiko positiivinen kontaktipyrkimys vai ei.

3.1 VUOROVAIKUTUSTAITOJEN KEHITTÄMISALUEITA

Reijo A Kauppila (2005, 22-24) on listannut kirjassaan Vuorovaikutus- ja sosiaaliset taidot erilaisia vuorovaikutustaitojen kehittämisalueita, joista ensimmäisenä hän mainitsee kommunikoinnin, eli viestintätaidon kehittämisen (Kauppila,2005). Onkin tärkeää kehittää verbaalista ilmaisuaan tukemaan omia ajatuksia ja pyrkimyksiä niin, että oppilas tai yleisö ymmärtää vaivatta sanoman sisällön. Joskus esimerkiksi murteelliset sanat ja niiden ymmärtäminen voivat tuottaa ongelmia. Kun asian tiedostaa, voi sen kääntää ”positiiviseksi virheeksi”, ja saada siitä yleisön kanssa aikaan yhteisen hauskan jutun.

Toisena vuorovaikutustaitojen kehittämisalueena Kauppila mainitsee sosiaalisen kyvykkyyden kehittämisen. Kyseessä on toisten ihmisten kanssa toimeen tuleminen, yhteistyökyky (Kauppila,2005). Tämän pitäisi olla itsestänselvyys oppitunneilla. Se on erittäin tärkeää myös esiintymistilanteessa. Se, kuinka artisti tulee toimeen taustalla tai rinnalla olevien muusikoiden kanssa, vaikuttaa suuresti siihen, kuinka hän pystyy rentoutumaan ja keskittymään itse esiintymiseen. Tämä puolestaan välittyy suoraan yleisölle. Myös yleisön kanssa kommunikoiminen vaatii sosiaalisia taitoja.

Kolmantena mainitaan sosiaalisen havaitsemisen ja herkkyyden kehittäminen. Kauppila kirjoittaa näin: ”Sosiaalinen havaitseminen on monitahoinen ilmiö. Me havaitsemme asioita, joita haluamme havaita. Meidän tarpeemme ohjaavat havaintotoimintaamme, ja siksi valikoimme informaatiota, jota haluamme käsitellä tietoisella tasolla pitemmälle” (Kauppila 2005, 23). Kyseessä on tavallaan sama asia kuin valikoiva kuulo. Valikoivalla kuulolla tarkoitetaan sitä, että henkilön tarkkaavaisuustaso nousee hänen kuullessaan sanan itseään kiinnostavasta aihepiiristä. Myös tämän takia esiintymispaikalle ajoissa tuleminen on tärkeää. Jos tulemme viimeisellä hetkellä ja olemme kiihdyksissä, ja selvästi jo valmiiksi väärällä tavalla virittyneitä, emme kykene aistimaan

todellista tilanteen tunnelmaa. Voimme vain jälkeinpäin ihmetellä, että mikä mahtoi epäonnistua.

Neljäntenä kehittämisalueena on empatian kehittäminen, joka on melkein sama asia kuin kohta kolme. Kauppila haluaa kuitenkin erottaa tämän omaksi kohdakseen siksi, että se on pitkälle vietyinä sosiaalisen vuorovaikutuksen muoto, jolla on ammattitaidollisia ulottuvuuksia. Empatia on toisen ymmärtämistä ja kykyä osallistua tunnetasolla toisen tilanteeseen. (Kauppila, 2005.) Voimme ymmärtää toisia sukeltamalla samaan kokemukseen, mutta jokainen meistä tekee sen omista lähtökohdistaan ja peilaa sitä omaan kokemusmaailmaansa.

Myös yksilöllisellä temperamentilla on vaikutusta vuorovaikutustilanteissa. Reagoimme eritavoin erilaisiin asioihin. Iän karttuessa pystymme usein paremmin hillitsemään ja hallitsemaan omia reaktioitamme. Joskus oma temperamenttimme voi yllättää meidät arvaamattomissa tilanteissa. Saatamme näyttää ”todellisen” luonteemme ollessamme stressaantuneita tai muuten vain kiireisiä.

3.2 TUNNETILAN YMMÄRTÄMINEN

Kaiken vuosia jatkuneen opetuskokemukseni pohjalta voin sanoa, että oppilaan kuunteleminen ja hänen tunnetilansa ymmärtäminen on äärettömän tärkeä asia. Se vaikuttaa vuorovaikutukseen opetustilanteessa, ja heijastaa suoraan esiintymistilanteisiin. Luonnollisesti tällainen tunnetilojen aistiminen vaatii luottamusta puolin ja toisin. Joskus tietty tilanne tunnilla, tai pelkkä ajatus esiintymisestä voi saada oppilaassa aikaan erilaisia reaktioita, kuten jännitystä. Aina ei auta pelkkä neuvo siitä, kuinka rentoudutaan. Asioita täytyy lähteä purkamaan kerros kerrokselta. Avainsana tässä tilanteessa on puhuminen, ja ajatuksiensa pukeminen sanoiksi. Monesti syy esiintymistilanteiden jännittämiseen on saattanut löytyä lapsuudesta. Kenties kaveri tai opettaja on sanonut jotain, jonka siinä hetkessä oppilas on tulkinnut negatiiviseksi viestiksi, tai ehkä kotona ei ole saanut ilmaista tunteitaan avoimesti. Lista voisi olla loputon.

Dolf Grunwald kirjoittaa kirjassaan Anna persoonallisuutesi puhua siitä, kuinka tällainen ”mörkö lapsuudesta” saattaa ilmetä esiintyessä muun muassa jännityksenä, syljen- ja hienerityksenä, sydämen sykkeessä sekä hengityksessä. Kyseessä ovat autonomiset-, tahdosta riippumattomat reaktiot. Tavallisessa arkisessa tilanteessa nämä autonomiset reaktiot eivät aiheuta ongelmia, mutta kun joutuu laittamaan itsensä täysillä likoon, ne voivat vaikuttaa suuresti suoritukseen. Esimerkiksi itseluottamuksen mureneminen, tai paheksunta voi käynnistää tällaisen reaktion. (Grunwald 1997, 170-171.)

4 KARISMA

Meillä jokaisella on karismasta varmasti oma henkilökohtainen näkemyksemme. Omasta mielestäni karisma on esiintyvän artistin lavasäteilyä, tilan ja tilanteen hallintaa, eli niin kutsuttua yleisön haltuun ottoa. Jos esiintyjällä on karismaa, hän pystyy vangitsemaan yleisönsä ja pitämään sen turvallisesti otteessaan aina esityksen loppuun saakka. Turvallisuus tarkoittaa tässä yhteydessä sitä, että yleisön ei tarvitse pelätä mitä seuraavaksi tapahtuu, vaan se voi vain luottavaisesti antaa esiintyjän ohjailla tilannetta.

Eva Kihlström on avannut sanaa karisma kirjassaan Karismakoodi (2007). Sana charisma tulee Kreikasta ja muodostuu sanoista cha`ris (sulo,armo, hyvä tahto) sekä chari`zomai (olla suosiollinen, tehdä mieliksi). Kihlström kirjoittaa, että karisman syntymiseen vaaditaan aina ihmissuhteita, ilman muita ihmisiä emme voi ”hehkua” tai ”säteillä”. (Kihlström 2007, 16.) Karismaattinen henkilö on sellainen, joka pystyy omalla läsnäolollaan vakuuttamaan meidät omasta asiastaan. Hänen koko olemuksensa ja myös äänenpainonsa tukevat hänen sanomaansa, ja näin kokonaisuus on sopusoinnussa.

4.1 SANATON VIESTINTÄ

Esiintymisessä sanaton viestintä on sanallista viestintää merkittävämmässä roolissa. On tutkittu, että sanattoman viestinnän osuus on jopa 60% sosiaalisesta kanssakäymisestä, eli ilmeet ja eleet ovat hyvin tärkeitä kommunikoimisessa. (Kauppila 2005, 33.) Tämä asettaa haasteita esiintyjille. Emme voi vain mennä

lavalle "hoitamaan hommaa" vaan kaiken tekemisemme ja olemisemme, sanattoman ja sanallisen viestinnän, täytyy tukea toisiaan. Esiintyjä voi esimerkiksi sanoillaan ilmaista olevansa innoissaan, mutta mikäli hänen äänestään ei löydy kiihtymisen merkkejä, kuten nopeutunutta puherytmiä tai kohonnuttua äänenkorkeutta, tai hänen kehonkielensä ei tue innostusta esimerkiksi käsien viuhtomisena ilmassa, tai ryhdin oikenemisena, voi viestin ymmärtäminen olla ristiriitaista, tai viesti voi jäädä jopa kokonaan ymmärtämättä.

Tutkijat ovat havainneet, että kasvojen ilmeistä on helppo lukea tunteita, kuten hämmästyttä, pelkoa, vihaa, vastenmielisyyttä, inhoa, onnellisuutta ja surua. Hymyllä ihminen viestii hyväntuulisuudestaan, sekä suhteestaan ja asenteistaan keskustelukumppaniin. Hymyllä voidaan paljastaa tunnetiloja, mutta myös toisaalta peittää niitä. (Kauppila 2005.)

On tärkeää harjoitella esiintymistä niin, että voi joko nähdä itsensä peilistä, tai katsella harjoitustaan videolle kuvatusta tallenteesta. Surullista kappaletta laulaessa on kovin ironista hymyillä leveästi. Välttämättä tähän ei tule kiinnitettyä huomiota, jos se on syvälle juurtunut maneeriksi, mutta kun sen näkee "ulkopuolisen" silmin, tajuaa ristiriidan sanattoman ja sanallisen viestinnän välillä. Kirjassa *Ilmaisutaidon seikkailuja* (Severikangas 2000) kirjoitetaan osuvasti juuri tästä miten kaiken viestinnän tulisi olla samansuuntaista. Siitä syntyy aitouden ja persoonallisuuden tunne. Väitetään jopa, että juuri tässä olisi se karismaan tarvittava ydin. (Severikangas 2000, 120.)

Oma ryhtimme, käsien ja jalkojen asento, tapamme liikkua, kasvojen ilmeet, katse, äänen voimakkuus ja korkeus, puhenopeus ja vaatetus, kaikki nämä liittyvät sanattomaan viestintään. Ei pidä unohtaa myöskään sitä, että meidän täytyy myös ajatuksinemme olla läsnä, koska myös se tulee läpi omasta olemuksestamme kenties harhailevana katseena. Severikangas mainitsee vielä, että jos sanaton ja sanallinen viestintä ovat ristiriidassa keskenään, niin juuri sanaton viesti on se, jonka mukaan kuulijat tulkitsevat ristiriitatilanteessa (Severikangas 2000, 120).

4.2 ITSETUNTO

Itsetunto eli omanarvontunto on määritelty mm. tietoisuudeksi omasta arvosta sekä itsekunnioitukseksi (www-lähde/wikipedia). Itsetunto on oikeastaan käsitys omasta itsestä ja siitä, miten näemme itsemme. Joskus tuo kuva voi olla täysin vääristynyt. Hyvän itsetunnon omaava henkilö ei mieti koko aikaa mitä muut hänestä ajattelevat. Esiintyessä vaaditaan hyvää itsetuntoa, mutta liian voimakkaana ominaisuutena se saattaa kääntyä esiintyjää vastaan, ja ilmetä omahyväisyytenä. Muut voivat tulkita liian voimakkaan itsetunnon omahyväisyydeksi

Meillä jokaisella on käsitys itsestä, siitä minkälaisena itsemme koemme ja mitä itsestä ajattelemme. Itsetunto heijastuu omasta käytöksestä. (www-lähde/Nyyti ry.) Itsetunnon kehittyminen alkaa lapsuudesta, siitä kuinka meitä on rakastettu ja kannustettu, olemmeko tunteneet itsemme hyväksytyiksi niiden ihmisten keskuudessa, jotka ovat kuuluneet elämäämme vai olemmeko kenties olleet kiusattuja ja ryhmän ulkopuolelle jääneitä. Joskus ryhmän ulkopuolelle jääminen voi saada aikaan sen, että yritämme kovasti päteä kaikissa asioissa ja todistaa olevamme hyviä sekä joukkoon kelpuutettavia, kunnes sitten huomaamme tehneemme sellaisia asioita, joista emme itse oikeasti välitä lainkaan. Silloin itsetunto voi olla koetuksella, ja joudumme todistelemaan, että elämää on myös ilman tuota epätoivoista näyttämistarvetta. Tällaisella vääränlaisella itsemme pönkittämisellä ja todistelulla ei kuitenkaan ole rakentavaa merkitystä parempaa itsetuntoa ajatellen.

Monesti juuri itsetunto, tai sen puute voi aiheuttaa esiintymisjännitystä. Jos ei luota itseensä, ei voi myöskään lavalla olla avoin ja rento. Silloin kärsii todennäköisesti sanaton viestintäkin.

Huomioitavaa on myös se, että esiintyessä huonon itsetunnon omaavat henkilöt pelkäävät epäonnistuvansa ihmisenä ja menettävänsä kasvonsa, kun taas hyvän itsetunnon omaavat ottavat tilanteen realistisemmin, eivätkä menetä epäonnistuessaan omaa ihmisarvoaan. Esimerkiksi vääristynyt kuva omasta ulkonäöstä voi aiheuttaa paineita ja tehdä lavalla olon hankalaksi. Tämä on varmaankin enemmän naisia koskeva huomio. (Arjas 1997, 57-58.)

Ulkoista olemusta suurempi ongelma on kuitenkin miellyttämisen tarve (Arjas 1997, 59). Esiintyjänä tulee väkisin sellainen olo, että täytyy saada kaikki

mukaan ja innostumaan samasta asiasta. Se ei kuitenkaan ole mahdollista. Yksinkertainen totuus on se, että kaikkia ei voi miellyttää. Mielenpitoita on monia, ja jokaisella on niihin täysi oikeus. Kun tämän asian tiedostaa, on paljon helpompi nousta lavalle varmana siitä, että kun tekee parhaansa, se riittää. Päivi Arjas kirjoittaa kirjassaan Iloa esiintymiseen, että ”terve omanarvontunteen rakentaminen alkaa realistisen minäkuvan luomisella. Ilman tietoa omista vahvuuksista ja heikkouksista on itsetunnon kehittäminen vaikeaa. Heikkouksia ei tule ottaa hävettävänä ja piiloteltavina seikkoina vaan haasteina” (Arjas 1997, 63). Itse käänsin oman nuoruudessa kokemani kömmähdyksen ja heikkouden voitokseni. Pelkäsin vuosia julkisesti puhumista, vaikka toisaalta olen hyvinkin ulospäin suuntautunut ihminen. Ensin asia piti ottaa päivänvaloon, puhua sanoiksi, sitten tajuta että siihen ei voi pahimmillaankaan kuolla, ja sen jälkeen uskalsin jo nauraa koko asialle. Otin itseäni niskasta kiinni, ja pidin monisatapäiselle joukolle koulutusta. Änkytin välillä sanojeni kanssa, mutta sitten vain nauroin iloisesti päälle, ja sain avoimuudellani luotua tilaisuuteen välittömän ja leppoisan ilmapiirin. Enää asia ei ole kolkutellut itsetuntoani.

4.3 ROOLIT

Moni saattaa suhtautua negatiivisesti sanaan rooli. On kuitenkin aina tarkoitus, että esiintyjä olisi mahdollisimman avoin ja rehellinen esiintymistilanteessa, aito itsensä. Rooli ei välttämättä kuitenkaan ole vain negatiivinen asia, kuuluvathan roolit jokapäiväiseen elämään: jokainen voi olla esimerkiksi tyttären, äidin, opettajan tai serkun roolissa. Tietysti, jos elämäntehtävämme on esiintyä ”kovanaamana”, on se ns. päälle liimattu-, ei aito rooli.

Monesti esiintymisjännitystä voi helpottaa, jos ajattelemme tilannetta jonkin roolin kautta. Joskus esiintymisjännityksen takana voi olla puutteellinen roolikuva itsestä esiintyjänä. Muusikko, laulaja tai esiintyjä yleensä ei ole osannut kuvitella itseään lavalle esiintymään. Tällöin hän joutuu täysin vieraaseen ympäristöön. Voi olla, että hän suoriutuisi teknisesti täysin loistavasti omasta esityksestään, mutta tilanteen outous vie kaiken keskittymiskyvyn, ja häiritsee suoritusta. Esiintyjä on ehkä kuvitellut itsensä harjoittelijan rooliin, mutta esiintyjän rooli on jäänyt häneltä sisäistämättä. Henkisesti tilanne saattaa

olla kestävä, ja jännitys sen mukaista. Taustalla saattaa olla myös itsetunto-ongelmia. (Arjas 1997, 117.)

Ollessani teatterissa töissä, oli tapana jo harjoitteluajankana pukea päälle erilaisia roolivaatteita, että irtautuminen omasta siviiliroolista olisi ollut helpompaa, ja että olisi ollut helpompi kuvitella olevansa joku toinen. Samoin loimme myös historian omille roolihenkilöillemme, ja mietimme, miksi tietty hahmo tulee toimeen toisen roolihahmon kanssa, ja miksi hänellä on ongelmia jonkun muun kanssa. Näin rooli sai syvyyttä ja perspektiiviä, ja oli helpompi reagoida erilaisiin tilanteisiin roolihahmosta-, ei omasta itsestä käsin.

Laulaja voi myös asettua johonkin rooliin etsiessään tunteita ja erilaisia ilmaisutapoja omaan esitykseensä. Mielikuvitus on oiva työkalu, ja sitä voi käyttää roolien kehittämisessä. Jotain laulua voi harjoitella esimerkiksi erilaisilla tunnetiloilla. Voi valita vaikka jonkin lasten-, tai kansanlaulun, ja laulaa sen kuin olisi rakastunut, vihainen, yllättyneet, surullinen, peloissaan, tai onneton. Jokainen meistä on oma persoonansa ja siksi nämäkin harjoitteet saavat oman värinsä kulloisenkin laulajan kohdalla. Välillä voi tehdä harjoituksen parin kanssa, ja kun kumpikin on ensin tehnyt yhden harjoituksen, voisivat oppilaat sitten esittää toisiansa. Tällöin roolit vaihtuisivat, ja samalla oppilaat ehkä uskaltaisivat rikkoa omia rajojaan.

Roolin esittäminen voi kuulostaa teennäiseltä, mutta jos työstämme sen ajatuksella, ja elämme jokaisen hetken todeksi roolimme kanssa, palvelee roolin mukaan ottaminen parempaa tulkintaa esiintyessä. Roolienkin pitäisi olla avoimia ja rehellisiä, sekä täynnä elämää. Meidän tehtäväksemme jää niiden henkiin puhaltaminen.

4.4 LÄSNÄOLO

Lapset leikkivät ja ovat aina tässä hetkessä. He eivät pohdi mennyttä, eivätkä tulevaa. Se on todellista läsnäoloa. ”Läsnäolon vastakohta on poissaolo. Ellemme ole tässä ja nyt, se näkyy meistä”. (Kihlström 2007, 101.) Voidaan sanoa, että esiintymisen kulmakivi on läsnäolo (Hyppönen 2005, 109). Niin helpolta kuin se kuulostaakin, on läsnäolo monille todella vaikeaa. Meillä pitää nykyisin olla ”monta rautaa tuleessa” samaan aikaan, ja siitä seuraa, että emme uskalla vain

olla. Olemme stressaantuneita, ja ajatukset vilistävät tekeillä olevasta työstä seuraavaan, eikä pysähtyminen tule siinä tilanteessa mieleenkään. ”Nykyaikaisen aivotutkimuksen mukaan ruumista, ajatusta ja tunteita ei voi erottaa toisistaan, vaan ne toimivat yhdessä vaikuttaen kaiken aikaa toisiinsa” (Kihlström 2007, 102). Läsnaoloon vaikuttaa siis kokonaisuus. On tärkeää välillä hiljentyä, tyhjentää mieli ja rentouttaa itsensä pystyäkseen aistimaan ympärillä olevia asioita ja ihmisiä. Läsnaolomme vaikuttaa suoraan myös sanattomaan viestintään. Läsnaolo on avainasemassa, kun mietitään karismaan vaikuttavia tekijöitä.

4.5 TULKINTA

Olen huomannut, että tulkinta sanana tuntuu monelle oppilaalle vaikealta lähestyä. Kun asiaa on lähdetty sitten purkamaan, ei se ole niin hirveää ollutkaan. Toki vaatii rohkeutta heittäytyä tuntemattomaan, ja aluksi se pelottaakin monia. Ensimmäinen askel kohti hyvää tulkintaa on ajatus, ja sen jälkeen vasta toteutus. Tulkitsijan tehtävä on sisäistää tekstin sanoma, ja etsiä siitä yhtymäkohtia joko omaan, tai vaikka kaverin elämään. Näin saamme tekstiin tartuntapintaa. Jotta esiintyjä voi antaa yleisölle tunteikkaan kokemuksen, hänellä täytyy olla mukana omat aidot tunteensa (Hyppönen 2005, 38). Siitähän tulkinnessa on juuri kysymys: aitojen tunteiden tuntemisesta, ja niiden välittämisestä toisille. Tulkitsija on kuin välittäjäaine yleisön ja esitettävän kappaleen välillä. Turkulainen Jussi Vahvaselkä on sanonut Turun Sanomissa 9.11.2011 seuraavaa: ”Laulajan pitää haluta kertoa jotain, muuten biisi jää tyhjänpäiväiseksi”. Emme voi laulaa vain sanoja, vaan meidän on kaivettava tekstin sisältö esiin. Tunteita ei saisi pelätä. Monelle tunteiden näyttäminen on vaikeaa, saati jos ne pitäisi näyttää koko yleisön edessä. Sanotaan kuitenkin, että mitä enemmän antaa, sitä enemmän saa. Ehkäpä tässäkin voisi kokeilla asioita pienin askelin. Esiintyjän kannattaisi yrittää harjoitella ensin näyttämään tunteitaan vain vähän, ja yleisön palautteen perusteella kenties rohkaistua panostamaan jatkossa enemmän tunteidensa ilmaisuun.

Hyvä tekstianalyysi on oiva konsti pureutua kappaleeseen. Löysin itseltäni kaappini kätköistä Ilkka Hannulan vuonna 1989 kirjoittaman esiintymiskoulutus

-monisteen, jossa hän on kirjoittanut tekstianalyysin tarkoittavan ”tekstin sisältämien todellisuuksien ja mahdollisuuksien etsimistä. Työkaluja ovat: aihe, juoni, tarina, teema, kliimaksi, taiteellinen painopiste ja gägi”. Aiheessa on kysymys siitä, mikä on tekstin sisältö. Ulkomaankielinen teksti on hyvä kääntää omalle äidinkielelle niin, että ymmärtää sisällön vaivatta. Juoni kertoo tapahtumien kulun ja tarinan tapahtumat yksityiskohtaisesti. Teema kertoo siitä, mitä pyritään sanomaan, esimerkiksi voittaako hyvä pahan. Gägi voi olla jokin elementti, joka kulkee läpi koko esityksen, kuten esimerkiksi Charles Chaplinin kävelykeppi. Kliimaksi on tarinan huippukohta ja taiteellinen painopiste, joka on esittäjän itse etsittävä kappaleesta. Kliimaksina voi olla esimerkiksi ihmisten väliset suhteet, tai suhde luontoon. (Ilkka Hannula, 1989.)

Tulkinta, kuten kaikki muukin esiintyminen, vaatii rohkeutta. Kyseessä on itsensä laittaminen likoon, tietynlainen itsensä riisuminen ylimääräisistä kahleista ja oman itsensä esille tuominen rehellisenä ja aitona. Vaatii myös rohkeutta antaa itselleen lupa tunkea erilaisia tunteita vieraiden ihmisten edessä. Silloin kuitenkin sanat ja koko musiikki saavat aivan erilaisia painotuksia. Tästä syntyy intensiteetti ja intensiteetistä vaikutus.

5 OMA ONNISTUNUT ESIINTYMISKOKEMUKSENI

Kuten johdannossa jo mainitsin, oma opinnäytetyökonserttini sai minut miettimään, miksi konsertti koettiin onnistuneena, niin omasta puolestani, kuin myös palautteen perusteella yleisön puolesta. Luulen, että kyseessä oli monien asioiden summa.

Poikkitaiteellisen konsertin punaisena lankana oli rakkaus ja sen erilaiset ilmenemismuodot, kuten ihastuminen, rakkauden ylistäminen, kaipuu, mustasukkaisuus, kiitollisuus ja jopa kuolema (Liite 1). Siinä käytiin läpi koko elämän-, tai oikeastaan rakkauden kirjo. Alunperin olin halunnut käyttää kollegani ottamia luontovalokuvia, ja yhdistää ne rakkausaiheisiin lauluihin. Kollegani kuitenkin valitettavasti kuoli kesken tämän projektin, ja niin jouduin etsimään uudet kuvat uusin ajatuksin. Vaikka perusidea konsertin aiheesta säilyi samana, oli mielenkiintoista huomata, kuinka sisältö muuttui melkein täysin alkuperäisestä ideasta. Löydettyäni uudet valokuvat oli aika etsiä uudet laulut,

jonka jälkeen huomasin taas selaavani uusia, ja ehkä hieman eri perspektiivistä otettuja valokuvia.

Sitten oli runojen vuoro (Liite 2). Lainasin useita runokirjoja kirjastosta, ja niitä lukiessani sopivat runot suorastaan hyppäsivät sieltä syliini. Niiden tarkoituksena oli tukea ja kuljettaa konsertin juonta eteenpäin. Luulen, että koska minulla oli niin tarkka kuva siitä, mihin suuntaan halusin viedä ulkoisesti ja sisäisesti konserttia, runojen valinta oli helpompaa. Tämän jälkeen kokonaisuus alkoi hahmottua.

Olen ollut useissa konserteissa mukana esiintyjänä, mutta tässä tapauksessa huomasin olevani mukana kaikissa pienissäkin asioissa, jotka konsertin eteen täytyi tehdä. Kävin valitsemassa konserttipaikan, suunnittelemassa lavan sijoituksen ja sen, minkä kokoiseksi se rakennetaan. Suunnittelin mainosten tekemisen sekä mainoksen visuaalisen ilmeen teksti mukaan lukien (Liite 3). Suunnittelin myös esiintyjien asut niin, että ne olisivat yhtenäiset ja teemaan sopivat, sekä harjoitusten aikatauluttamisen. Tehtäviä oli paljon, mutta kun itselläni oli tarkka näkemys kokonaisuudesta, en ollut vain artisti, joka nousee lavalle, laulaa laulunsa ja lähtee pois. Mikä tärkeintä, kaikki oli ajoissa valmista esitystä varten. Näin paljon omaa osallistumista vaatinut konsertti oli kokemuksena uusi, mutta kaikinensa kokemus oli mukava, opettavainen ja haastava.

Luulen, että juuri edellä kuvattujen asioiden johdosta koko konsertin tunnelma oli rento ja lämminhenkinen. Tutuilla ja luotettavilla muusikoilla oli tärkeä merkitys konsertin onnistumisen kannalta. Ennen konserttia olin huolissani äänestäni, sillä olin sairas ja pystyin laulamaan vain lääkkeiden avulla. Yksi muusikoista sanoi, että ”tänään on tällainen päivä ja se on hyvä. Se riittää”. Tuo lausahdus sai minut rentoutumaan. Ajattelin, että koska en voi asialle mitään, miksi siis jännittäisin ja pelkäisin tulevaa, tulee mitä ja tulee ja muuta en voi. Lavalla saatoin vain nautiskella ihanasta musisoinnista ja luottaa täysin taustaryhmääni. Olin saanut mukaan tähän projektiin henkilöitä, joiden kanssa työskentely sujui mutkattomasti. Tiesin voivani luottaa heihin täysin, ja se oli varmasti myös yksi syy esiintymistilanteessa vallinneeseen välittömyyteen.

Haastoin itseni laulaessa uudella tavalla. Otin yleisöön tavallista enemmän kontaktia lähtemällä laulamaan heidän joukkoonsa. En ollut suunnitellut sitä

etukäteen, mutta pidin sen yhtenä mahdollisuutena ajatuksissani. Tein sen mustasukkaisuuden roolista käsin. Elin niitä tunnelmia ja ajatuksia läpi jo ennen alkusoittoa, ja rooli kesti vielä hetken kappaleen loputtuakin. Tunsin silloin olevani täysin avoin yleisölle, ja se tunne oli riemastuttava.

Onnistunut esiintymiskokemus syntyi todellakin monista pienistä ja myös suurista tekijöistä, joista mainittakoon asioiden hyvä aikatauluttaminen, luotettavat yhteistyökumppanit, riittävä informaatio tulevasta esiintymispaikasta ja -tilanteesta sekä oman ohjelmiston osaaminen ulkoa hyvin sisäistetysti. Ehkäpä tässä on avainasioita, joiden päälle saattoi turvallisesti rakentaa hyvän esiintymiskokemuksen. Lisään luetteloon vielä hetkessä elämisen, vuorovaikutuksen yleisön ja soittajien kanssa, tunteiden vietäväksi antautumisen ja ajatuksen siitä, että toimii välittäjänä musiikin ja yleisön välillä tuoden vuorovaikutuksesta esille parhaat puolet ja erilaiset pienet vivahteet unohtaen samalla oman egonsa. Uskon, että näistä aineksista on ainakin yksi hyvä esiintymiskokemus rakennettu.

6 LOPUKSI

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli etsiä työkaluja tulkinnan, karisman ja ylipäänsä esiintymisen opettamista varten. Sisältöä tehdessäni en osannut kuvitella, kuinka monisäikeinen verkko on kysymyksessä. Kuinka monista pienistä ja suurista asioista täydellinen esiintymiskokemus muodostuu. Ratkaiseva tekijä on luonnollisesti esiintyjän musikaalisuus ja musiikin ymmärtäminen. Jos nämä kaksi tekijää puuttuvat, ei täydellinen esiintymiskokemus voi olla loppuun saakka hiottu.

Kukaan meistä ei kuitenkaan ole täydellinen, ja siksi täydellisyyteen pyrkivä esiintyminen saattaa olla monelle vain haave. Onneksi apuvälineitä on olemassa. Toisaalta juuri pienet puutteet ja epätäydellisyys voivat tehdä esityksestä unohtumattoman. Mielestäni suurimman haasteen esiintymiseen tuo näkymätön tunnetilojen ymmärtäminen. Siitä olisi voinut tehdä vaikka kokonaisen tutkielman. Valitettavasti tässä työssä sen osuus jäi kovin vähäiseksi, vaikka se vaikuttaa kaikkiin sisällössä lueteltuihin alaotsikoihin. Ehkä joku toinen oppilas ottaa aiheen käsiteltäväkseen, ja tutkii sitä enemmän. Kaikkinensa intohimoinen

suhtautuminen musiikkiin ja musiikista nauttiminen ovat hyviä lähtökohtia esiintymistä ja opettamista ajatellen.

7 LÄHTEET

Ahonen, H. 2000. Musiikki sanaton kieli. 3., korjattu painos.

Vantaa: Oy Finn Lectura Ab.

Arjas, P. 1997. Iloa esiintymiseen. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Boijner-Horwitz, E. & Bojner, G. 2007. Mielihyvää musiikista. 2. käännetty painos.

Alkuperäisjulkaisu 2005. Suomenkielinen laitos: WSOY.

Grunwald, D. 1997. Anna persoonallisuutesi puhua. Helasvuo, A. Helsinki:

Sibelius-Akatemia.

Hyppönen, H. 2005. Hämeenlinna: Karisto Oy

Kauppila, R. A. 2005. Vuorovaikutus ja sosiaaliset taidot. Keuruu: Otavan

Kirjapaino Oy.

Kihlström, E. 2007. Karismakoodi: seitsemän tietä säteilevään

persoonallisuuteen. Kiuru, V. Falun, Ruotsi: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Severikangas, T. 2000. Ilmaisutaidon seikkailuja. Helsinki: Oy Edita Ab.

Sähköisissä lähteissä: Itsetunto, Nyyti ry. Viitattu 20.3.2012

<http://www.nyyti.fi/tietoa/itsetunto>

Sähköisissä lähteissä: Itsetunto, Wikipedia. Viitattu 20.3.2012

<http://fi.wikipedia.org/wiki/itsetunto>

Sähköisissä lähteissä: Limbinen järjestelmä, Matikainen, M. L.: Viitattu 9.4.2012

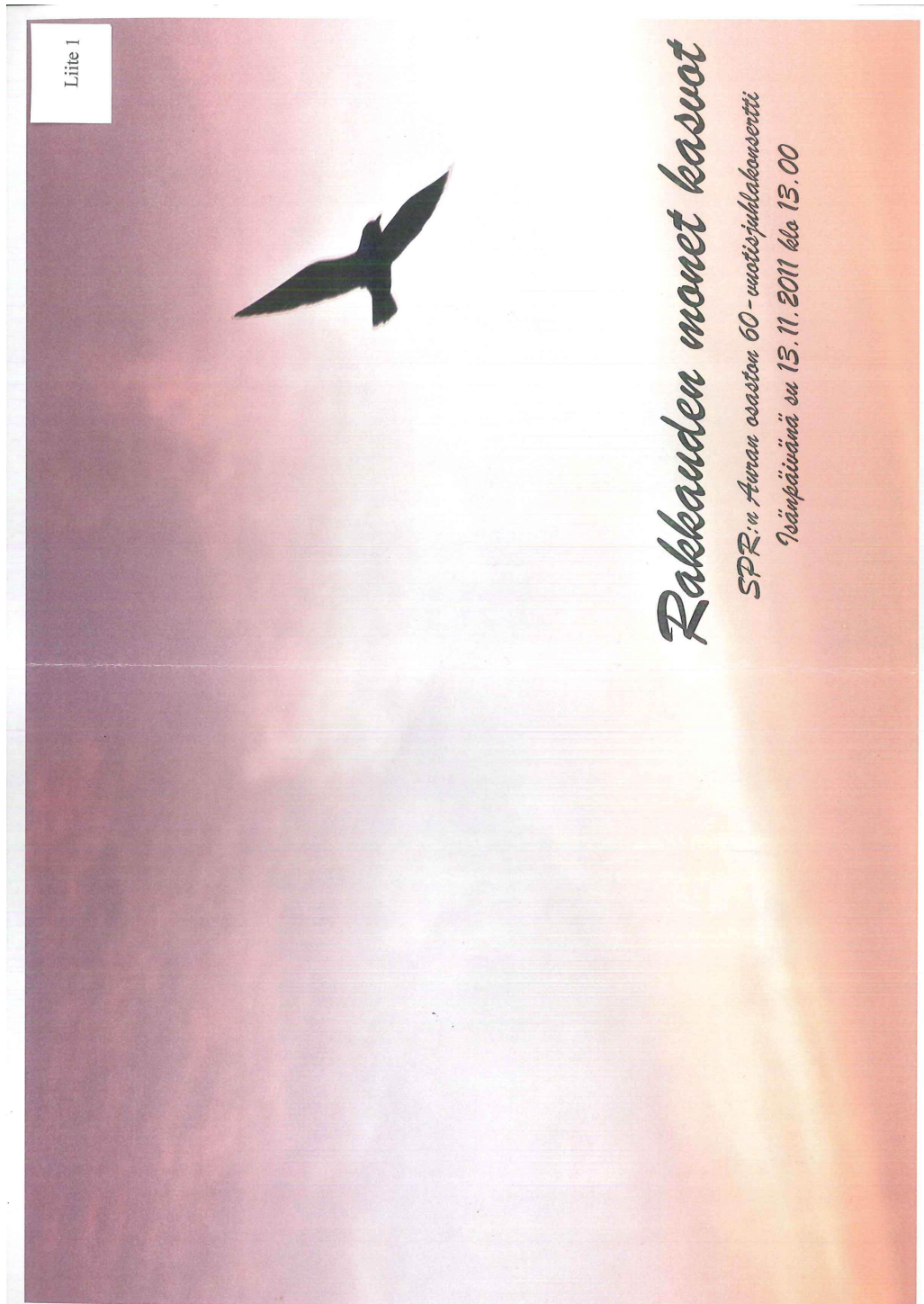
http://hypnologia.com/lehdet/0704/limbinen074.html?TB_iframe=true&height=480&width=800.

Sähköisissä lähteissä: Musiikki- mielen ja kehon terapiaa, Matikainen, M. L.:
Viitattu 9.4.2012 <http://www.hypnologia.com/lehdet/0502/musiikki052.html>

Sähköisissä lähteissä: Sanaton viestintä, Kielijelppi: Viitattu 8.3.2012
[http://www.kielijelppi.fi/puheviestinta/vuorovaikutus-puhumista-ja-kuuntelemista.](http://www.kielijelppi.fi/puheviestinta/vuorovaikutus-puhumista-ja-kuuntelemista)

8 Liitteet

Liite1

Tervehdyssanat

SPR:n Auran osaston hallituksen puoleenjohtaja Pentti Haapaniemi

Konserttiohjelma:

Mamma, mies tuijottaa minua (Säv. C. Conrad, suom. san. Saubö)

Ystävänpäivä (T. Kipinä)

Mieleni meri (säv. E. Kivistöinen, san. J. Väinö)

Syysunelma (säv. V. Samuli, san. C. Johansson)

Ajynni rakkaudelle (säv. M. Manner, suom. san. P. L. Saarinen)

Älä mene pois (säv. ja san. A. Rola)

Sua lemmin kuin jörjötön mä oisin (säv. W. Esot, san. O. Norta)

Vapauden tango (Libertango) (säv. A. Puozzola)

Kielletyt lehdet (Kansainvälinä, suom. Saubö)

Tulisuudelma (El Chacho) (säv. A. Villalón)

Mustasukkaisuutta (säv. J. Gade, san. Kallava)

Mä annan sut pois (säv. L. Kerkö, san. L. Nörki)

Laulu kuolleesta rakastetusta (säv. K. Chydenius, san. M.-L. Mikkola)

Ei koskaan rakastaa voi liiaka (säv. E. Sbriceli, san. P. Pano)

Ansiomerkeiden jako

SPR:n Varsinais-Suomen piirin tervehdys

Tuomiinajohtaja Pauli Heikkinen

Rakittaripöytä koulun ruokasalissa

Esiintyjät:

Tuire Mellanen, laulu

Kari Mäkiranta, koskettimet

Marko Valtonen, harmonikka

Olli-Pekka Mankainen, lyömäsoittimet

Antton Mellanen, kitara

Anna-Miiaela Mellanen, basso

Kuoro:

Anette Kaubonen

Outi Tumpula

Saara Hämäläistö

Valokuvat:

Tomas Tiainen

LIITE 2

(Mieleni meri)

Aulikki Oksanen

KAKSI MANNERTA

Niin kuin kaksi mannerta, joita meri erottaa
katselemme toisiamme horisontin taa.
Ehkä maailman nuoruudessa yhteen kuuluimme,
koska toista rantaa ikuisesti kaipaamme.

Kaukaa näen piirteesi ja saatan aavistaa
miten sarastuksen aikaan hehkuu graniitti,
miten sama tuli sisällämme leimuaa,
miten auringossa hohtaa taivaan safiiri.

En voi sua syleillä, en edes puhua,
kosketella kasvojasi sormin sähköisin,
mutta aina kun näet meren yllä sumua,
muista, että se on silmistäni lähtöisin.

(Älä mene pois)

Suonio

KULTAA ODOTTAESSA

Istun ikävissäni:
Kauvan kulta viipyvi,
Verkkaan aika vierevi -
Riennä, aika, riennä !

Joudu linnun lentimin,
Sotkan siivin sukkelin ! -

Verkkaan vierret kuitenkin -
Riennä, aika, riennä !

Tullut on jo kultani,
Lepää kainalossani,
Maailma kaikk`unohtuvi -
Viivy, aika, viivy !

(Sua lemmin kuin järjetön mä oisin)
J. H. Erkkö

MISSÄ KUKKA

Missä kukka,
siellä kesä,
missä tähti, siellä taivas,
missä lempi,
siellä autuus.

(Tulisuudelma)
Tommy Taberman

Viimeiseksi sanaksi
on suudelma
paras

(Mustasukkaisuutta)
Soile Tapola

Jaksanko luottaa, jaksanko toivoa

Niin,
tällaistahan tämä on
elämä sinun kanssasi
riitaa ja rakkautta
Mutta niinhän sen pitikin olla

(Mä annan sut pois)

Liisa Laukkarinen

Pysähtelen puisilla silloilla lokakuussa,
seison ruskeitten puitten alla,
kuin olisin itse oksa.
Aurinko paistaa viimeisillään,
linnut odottavat liikkumatta talvea ja jäätä.

Opettelen tulemaan vähällä toimeen.

Opettelen unohtamaan sinut.

(Laulu kuolleesta rakastetusta)

Sinikka Svärd

Kun mustat pilvet saapuvat,
sylkevät sapenkarvasta sadettaan sadannen kerran,
ajattelen sinua.

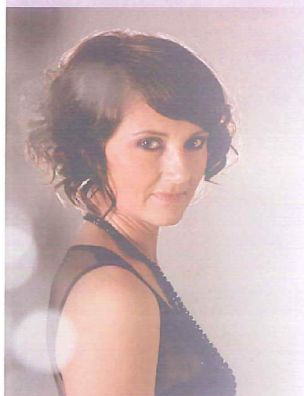
Käsiäsi, jotka työntävät pilvet pois,
varmasti ja vakain ottein,
kuin tietäisivät mitä ovat tekemässä.
Kun maa repeytyy horjuvien jalkojeni alla jälleen,
ajattelen sinua.

Silmiäsi, jotka johdattavat minut suojaan viime hetkellä.
Kun padot murtuvat ja tulva vyöryy kaiken ylle säälimättömänä, kuin julmimman
käden sivallus,
minä ajattelen sinua.
Syliäsi, jossa olen turvassa.

Rakkauden monet kasvot

SPR:n Auran osaston 60-vuotisjuhlakonsertti

Isänpäivänä su 13.11.2011 klo 13.00

Lauluja rakkaudesta tulkitsemassa mm.

Tuire Mellanen, laulu

Kari Mäkiranta, koskettimet

Olli-Pekka Martikainen, lyömäsoittimet

Marko Valtonen, harmonikka

Anton Mellanen, kitara

Konsertti järjestetään Auran yhtenäiskoulun vanhassa liikuntasalissa: Urpontie 2

Kahvitarjoilu

Vapaa pääsy